

[Gustav Pedersen.]

Vi maa ikke glemme, at jo nærmere man kommer fuld Beskæftigelse, des vanskeligere bliver det at fordele de forholdsvis faa arbejdsløse, der findes. Det er jo ikke altid, der er en Mand, som lige akkurat er kendt med det Arbejde, den paagældende Arbejdsgiver skal have udført, naar der er faa at vælge imellem. Det er heller ikke altid, at Arbejdsgiverne er lige glade med, hvem de faar. Det er endda mange Gange saadan, at de er overordentlig vanskelige at tilfredsstille, for de vil næsten altid have Elitearbejds-kraft til den lavest mulige Betaling.

Dertil maa saa gøres opmærksom paa, at Transportforholdene har været overordentlig fortvivlede. Jeg synes ikke, det er uberettiget, at de Arbejdere, der har haft helt op til 15—20 km til deres Arbejdssted, har følt sig uheldigt stillet, naar de ikke har kunnet skaffe Cykelgummi.

Alle disse Ting maa tages i Betragtning, naar man bedømmer Arbejdsanvisningskontorenes Virksomhed, og naar man saa konstaterer, at et meget stort Antal af de store Kontorer liggende i tæt befolkede Egne har effektueret Anmodningerne til 100 pCt., er det berettiget at gøre opmærksom paa, at det ikke kan paastaas, at Arbejderne er uvillige til at søge Arbejde. Og derefter er det berettiget at sige, at de Rygtter, der i den Anledning er sendt ud, maa være baseret paa saa ekstraordinære Forhold, at de ikke giver nogen Ret til at lade dem spille en Rolle, naar man skal bedømme den almindelige Indstilling hos Arbejderne, og det maa dog være Arbejderne i al Almindelighed, der har Krav paa at faa deres Forhold behandlet, og ikke de enkelte Undtagelsestilfælde.

En anden af de Ting, der har været fremført som Udtryk for Ængstelse for, at de høje Understøttelsessatser skulde virke paa en saadan Maade, at de i nogen Grad svækker Lysten til Arbejde, er Forholdet til de unge. Ogsaa her taler Tallene deres tydelige Sprog. Forholdet er nemlig det, at der i Virkeligheden er meget faa unge, der faar Arbejds-løshedsskassen eller er paa Arbejdsmarkedet. Hvis man tager Arbejds-mændenes Arbejds-løshedskasses Tal — og det er ikke mindst de ikke-faglærtes Forhold, man anker over —, viser det sig, at ved Udgangen af Juli Kvartal var der 795 ledige mellem 18 og 21 Aar, og hvis man tager samtlige Arbejds-løshedskasser, var der 1879 mellem 18 og 21 Aar. Jeg tror, disse Tal giver et Indtryk af, hvor lidet hele dette Spørgsmaal i Virkeligheden er. Hvis vi tager det, der hedder Land- og Skov-

bruget inden for Arbejds-mændenes Arbejds-løshedskasser, hvor man har 30 014 Medlemmer, var der 1 684 mellem 18 og 21 Aar. Af disse 1 684 havde 73 pCt. 12 Maaneders Beskæftigelse, og saa langt de fleste af dem havde overhovedet ikke nogen Interesse i Forbindelse med Understøttelsesspørgsmaal. 19 pCt. havde 10—11 Maaneders og 8 pCt. 6—9 Maaneders Beskæftigelse, og der var ingen, der havde under et halvt Aars Beskæftigelse.

Nu er det jo en given Ting, at den Tid, hvor det kniber mest med at faa Arbejds-kraft, er den Periode, hvor de fleste i øvrigt har Beskæftigelse, og der har man altsaa i Virkeligheden slet ikke ledige i denne Gruppe inden for Arbejds-løhedskasserne. Derfor er det inkonsekvent, naar man stadig trækker Ungdomsarbejds-løsheden frem som et Problem i Forbindelse med Arbejds-løshedslovgivningen og med Understøttelsessatserne. Og tager vi det hele, nemlig Arbejds-mændenes Omraade, fordi man maaske vil hævde, at man kan flytte nogle af de unge fra Byerne ud paa Landet, hvad der ikke altid er ligetil, fordi det ikke er ret tit, man i Virkeligheden ønsker en saadan Arbejds-kraft, saa tror jeg, at Billedet bliver omtrent det samme. Af 11 660 Medlemmer mellem 18 og 20 Aar i Arbejds-mændenes Arbejds-løshedskasse havde de 75 pCt., altsaa tre Fjerdedele, Beskæftigelse hele Aaret, 19 pCt. 10—11 Maaneder og 6 pCt. 6—9 Maaneder, og ingen havde under et halvt Aars Beskæftigelse.

Jeg tror ikke, jeg behøver at føje Kommentarer til, men jeg vil gerne nævne et andet Forhold i Forbindelse med Vanskeligheden ved at faa unge Arbejdere. Forholdet er det, at man paa alle Omraader, det gælder offentlige Institutioner saavel som private Arbejdsgivere, har en Række Funktioner, som man efterhaanden har vænnet sig til i de Aar, hvor der kom mange unge paa Markedet, at de kun kan udføres af unge, i nogle Tilfælde vel fordi den unge Arbejds-kraft er den billigste, og selv nu, hvor der gennem nogen Tid har været Mangel paa ung Arbejds-kraft, er det stadig den, man vil have fat i. Jeg har prøvet paa at tage et Par Uddrag af de sidste Dages Pladstilbud i Dagbladenes Annoncespalter; jeg har taget 2 af de københavnske Blade, som hører til de mest udbredte paa Pladstilbudsomraadet, „Berlingske Tidende“ og „Politiken“, for 15., 16. og 17. Januar. I disse 2 Blade var der tilsammen 1 583 Tilbud paa Arbejde; af disse var 182 kun Tilbud til unge under 25 Aar, i 529 Tilfælde forlangte man unge uden at fastsætte en bestemt Alder, og i 126 Tilfælde forlangte